

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Qvaestio VIII. Quomodo malefici aut sagæ nocte ædes maleficiandi ingredi possunt, sine strepitu & rumore, ita vt non depræhendantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

ab Ettenstet balneator, qui astante magna hominum frequentia, de mortui agricolæ ventriculum inciderunt, in quo lignum teres & oblongum, quatuor ex chalybe cultros, partim acutos, partim instar ferræ dentatos, ac duo ferramenta aspera repererunt, quorum singula spitami longitudinem excedebant: aderat & capillorum instar globi inuolucrum. Sed quid potissimum hîc admiraberis? an quomodo tot & tanta ferramenta in ventriculi cavitare contineri potuerint: an qua arte sint ingesta? certà non alia, quàm Dæmonis astu & dolo. Hæc dictus auctor.

QVAESTIO VIII.

Quomodo malefici aut saga nocte ædes maleficiandi ingredi possunt, sine strepitu & rumore, ita ut non deprehendantur?

CONFESSIOIBVS maleficorum & sagarum didicimus, quod non rarò de nocte ædes intrant, infantes rapiunt, aut homines dormientes veneficijs inficiunt. Quæritur ergo qua ratione ita cautè ædes & cubicula clausa intrare valeant? Tractat aliquid de hac quæstione Grilland. lib. 2. de Sortilegijs q. 8.

Hîc in memoriam reuocandum est, quod in superiori tractatu insinuatum, de custodia & ducatu Angelorum. Sicut enim bonus

Ange

Angelus homini dux est in bonis, ita malus in malis. Dæmon enim magisterulus, qui suum clientem incitat ad nocendum homini, nocte dum homines dormiunt præcedit ad locum destinatum, fenestras, vel ianuas clausas etiam fortissimis seris aperit, & maleficos vel sagas intromittit, instruitque quomodo dormientem maleficio inficere debeant, imò etiam aliquando dormientibus remedijs soporiferis altiorem somnum imprimit, ad lectum dormientis ducit, ac lumen producit ut videant, cautè pannos discooperit, nec non etiam quandoq; suam operam impendit, ut potum veneficij ori, naribus, vel auribus infundant, vel corpus vnctione pestifera inungant. Reexpedita Dæmon fenestras, aut ianuas iterum recludit, quando malefici egressi sunt, ut antea repererant. Nisi enim opera Diaboli viderentur, incredibile videtur, quod intrantes ædes alienas, in quibus fortasse nunquam fuerunt nocturno tempore clausis ostijs & fenestris, ita tacitè ingrederentur, & egrederentur, nec aliquando depræhenderentur. Sic dicit Grillandus se audiuisset à duabus mulieribus maleficis, quas examinandas habuit.

Retulit idem Ioannes Cuno de Rouer, cuius maleficij longam seriem retulimus in prima parte superioris tractatus. Cum enim Anna mater sua & duæ aliæ sagæ conuenissent, ut de nocte virum quendam Zelosum persecutorem

cutorem

cutorem maleficorum maleficio conficerent. Magisterulus præcedens fenestras & ianuas aperuit. Ipse autem Ioannes Cuno pro comite à matre & alijs adductus fuit, vt candelam ardentem, quæ non naturalis, sed arte diabolica confecta erat, (ipso Ioanne Cunone proprijs scriptis sic distinguente) teneret. Venientibus autem eis in cameram maleficiandi in ciuitatem Treuirensis, cum maleficiadus pro more bonorum Christianorum se signo crucis & pijs exercitijs, antequam se quieti tradidisset, muniuisset, nihil efficere potuerunt, sed re infecta reclusis ianuis auolare debuerunt. Vir autem bonus, cui nocere voluerunt, adhuc viuit Dei gratia, & tam diu viuet, quam diu Deo placuerit. Mater dicti Ioannis Cunonis, cum & ipsa examinaretur super articulis propositis eodem modo confessa est, sicut filius in hoc puncto. Si quis autem miretur, quomodo tam quietè hæc fieri possint quod homines non excitentur. Respondeo quandoq; etiam homines euigilare, quando huiusmodi tentant facere, imò nonnunquã aliqui percipiunt, quando potionem infundere contendunt, & euigilant non sumpta sufficienti parte ad tollendam vitam, sed tãtum ad aliquorum membrorum debilitatem, vt exemplis doceri posset, si expediret. Qui autem talia magisteruli aut Martineti, siue mali ducis opera fieri miratur ita clanculum, vt homines semper non eo exci-

tentur: recogitet quomodo Apostolus Petrus *Actor. 12.*
 dormiens inter duos milites, vinctus duabus
 catenis, & adhibita custodia ante ostium carce-
 ris, ipsa nocte, cum eum iam producturus esset
 Herodes, à bono Angelo nemine resciscente
 eductus sit. Et ecce, ait scriptura, Angelus Do-
 mini affirrit, & lumen refulsit in habitaculo:
 percussoque latere Petri, excitauit eum, dicens:
 Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de mani-
 bus eius. Dixit autem Angelus ad Petrum: Præ-
 cingere, & calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et
 dicit illi. Circunda tibi vestimentum tuum,
 & sequere me. Et exiens sequebatur eum, &
 nesciebat, quia verum est, quod fiebat per An-
 gelum: existimabat autem se visum videre.
 Transeuntes autem primam & secundam cu-
 stodiam, venerunt ad portam ferream, quæ du-
 cit ad ciuitatem, quæ vltro aperta est eis. Et exe-
 untes processerunt vicum vnum, & continuo
 discessit Angelus ab eo. Et Petrus reuersus ad
 se dixit: Nunc scio verè, quia misit Dominus
 Angelum suum, & eripuit me de manu Hero-
 dis. Hic considerandum, quam secretò Ange-
 lus bonus Apostolum eduxerit, & aduertendu-
 dum, secundum naturalem potentiam nõ esse
 etiam difficile facere Martineto, quæ ei ascrip-
 simus, in nocturno ducatu sui clientis.

pp

QVAE